

Ἄλλὰ διατί τοιοῦτος ἀγαθὸς μονάρχης, ὁ Μάρκος Ἰωσήφ τῆς ἐποχῆς του. νὰ κατατρέψῃ ἐλευσινώ-
 τον βίον του; Ἐνήργησεν ἄρα γε καὶ κατ' αὐτοῦ ἡ
 παραχρῆς ἀριστοκρατία; (ἴδε Πολιτειογραφία.)

Ὁ Ἀλέξανδρος ἀπέθανεν εἰς τὴν παράλια τῆς Κρι-
 μίας, ὅπου ὤπηγε νὰ βελτιώσῃ τὴν τύχην τῶν πασχόντων
 τῶν του κατὰ προτροπὴν ὀνομαστοῦ φίλου του καὶ
 γιγνῆτος τοῦ Κόμητος Βοροντσόφ! Νισήτας δὲ αἰ-
 θίως συνέλαβεν ὑπεψίασ τρομερὰς κατὰ τοῦ Σκώ-
 τω λατροῦ Wyllie, ὅθεν ἄρ' οὐ ἐπιε τὸ φάρμακόν
 του, τὸν εἰδίωξε τόσῳ αὐστηρότερον, ὅσῳ ποτὲ οὗτος
 ἔστερξε νὰ συμβουλευθῇ μετ' ἄλλων. Ἄλλὰ τὸ ἀπο-
 κέσμα ἦτο ἀνεπανόρθωτον, καθὼς καὶ τὸ ἐγκλημα
 ἀπέβηκεν) ἐμεινεν ἀτιμώρητον. Πολλοὶ ὁμῶς λέγουσιν
 ἀπέθανεν (13 Δεκεμ. 1825) ὑπὸ καυσώδους πυρετοῦ
 θιλήτας νὰ φλεβοτομηθῇ ἂν καὶ ἦτο σπριγῶν καὶ
 καλαῖος.

Ὁ νῦν διέπων τῆς Ῥωσσίας τὰ σκῆπτρα αὐτοκράτωρ
 ὅλος παριστάνεται ὡς λόγιος, ἀρετρίλος, θρησκος
 φιλόπατρις ὑπὲρ πάντα ἄλλον· ἐπικρατεῖ δὲ εἰς τὸν
 μακτῆρά του ἡ δεινότης περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πραγ-
 μῶν· ἔστιν ἡ περινοια καὶ ἡ κρίσις, διότι θυσιάζει πολ-
 λὰ καὶ τὰ ἴδια του παθῆ καὶ τὴν λαμπρότητα τῆς
 αἰσθῆσεως εἰς τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν εὐημερίαν τῶν ὑπη-
 κῶν του. Σαμνύεται μὲν πάντοτε κατὰ τὴν ἀπόλυτον
 ἐξουσίαν καὶ τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις· ἀλλὰ χαί-
 ρει μᾶλλον διὰ τὴν πρόδον τῆς βιομηχανίας, τὴν
 ἐπιτοσοῦτον ἐβοήθησε· φιλοτιμεῖται δ' ἔτι μᾶλλον νὰ
 ἐξελθῇ καὶ τὸ Ναυτικόν. Ἄν καὶ ἄνθρωποι διάσημοι, οἷον
 Γουρροί Νεσελρόδ καὶ Καγκρέν καὶ ΒευκENDORFF καὶ
 ἄλλοι τινες ἴσχυον πάντοτε πολλὰ, ἀλλὰ τὰ πράγματα
 τὰ περιστατικὰ, τὰ ὅποια διορᾷ εὐκρινῶς καὶ εὐστό-
 χῶς πείθουσι περισσότερον τὸ πνεῦμα του καὶ αὐτάλαμ-
 νον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὀδηγούς, διότι πρό πάντων
 ἐπιε τὴν εὐημερίαν τῆς Ῥωσσίας, καὶ τῶν καθε-
 ῶν τὴν στερέωσιν.

I. N. Λεβαδεύς.

**ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ
 ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ. (1)**

Ἐλείπον τινα ἐμπόδια παρεμπόκτοντα σχεδόν
 ὅτε εἰς τὴν φυσικὴν ἔκτασιν τοῦ ἀνθρωπίνου γέ-
 νους ὁ πληθυσμὸς αὐτοῦ ἤθελεν ἀξάνεσθαι τεραστίως·
 κατὰ μέσον ὄρον ἐξ ἐκάστου γάμου προέρ-
 χονται εἰς μίαν γενεάν ἑξ παιδία· τούτων δὲ δύο μὲν
 ἀποθνήσκουσι συνήθως κατὰ τὴν βρεφικὴν ἤδη ἡλικίαν,
 ἕνα δὲ ἐπιζῶσι μετὰ τὸν θάνατον τῶν γονέων,
 ἑξ ὧν γίνονται καὶ αὐτὰ ῥιζώμα καὶ ἀρχὴ
 ἑτέρας διπλασίας κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῆς προηγῆ

θείτης· οὕτως ἐν μόνον ζεύγος προσφέρει εἰς τὴν
 πατρίδα του ἐξ ἐπιγόνου εἰς 32 ἔτη, 12 εἰς 66,
 24 εἰς 100, 192 εἰς 200, ὑπὲρ τοὺς 900000 εἰς
 500, καὶ ἐπέκεινα τῶν 3,000,000,000 εἰς 1,000.
 Ὡστε, τὸ ἐπαναλαμβάνομεν, μὴ ὑπαρχόντων προσκομ-
 μάτων ταραττόντων τὴν φυσικὴν ταύτην διαδοχὴν
 καὶ ἀλληλουσίαν μίαν μόνην οἰκογένειαν ἀκμάσασα ἐπὶ τοῦ
 ὠραίου Φιλίππου δηλ. τῷ ἔτει 1285—1314 ἤρκει
 διὰ τῶν ἀπογόνων τῆς νὰ παράξῃ ὅλον τὸν ζῶντα
 σήμερον εἰς τὸ ἔδαρος τῆς Γαλλίας λαόν! πάντες δὲ οἱ
 κάτοικοι τῆς Εὐρώπης ἠδύνατο νὰ πηγαζῶσιν ἐξ ἑνὸς
 μόνου ζεύγους, συγχρόνου τῆς βασιλείας τοῦ Οὐγῶ
 Καπέτου, ἀπάσης δὲ τῆς οἰκουμένης οἱ λαοὶ νὰ προέρ-
 χωνται ἐκ μιᾶς μόνης οἰκογενείας ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ
 μεγάλου Καρόλου.

Ἄλλ' ὁ πολλαπλασιασμὸς τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων
 δὲν γίνεται, πολλοῦ γε καὶ δεῖ, τοσοῦτον ὁμαλῶς καὶ
 ταχέως, ὅσον διὰ τὸ ὑπολογισμὸν, εἰς τὸν πραγματι-
 κὸν βίον· ἐπειδὴ ὁ πληθυσμὸς τῆς Γαλλίας περιω-
 ρίζετο εἰς 5,000,000 ἐπὶ τῆς κατακτῆσεως τῶν
 Ῥωμαίων, ἐχρηστάθησαν δὲ 1860 ἔτη ἕως οὗ φθάσῃ
 εἰς 32,000,000· ὥστε ὁ διπλασιασμὸς ἀντὶ 32
 ἐτῶν ἐπετελέσθη εἰς 615 δηλ. εἰς περίοδον ἐτῶν ὀκτώ
 καὶ δεκάκις μακροτέραν. Ἐκ τούτου δὲ φαίνεται ὅτι
 ἐπὶ 3000 ἀνθρώπων εἰς μόνους ἐκ τῶν γεννωμένων
 ἐπερίσσειεν ὡς πρὸς τοὺς τεθνηκότας, δηλ. οἱ γεν-
 νώμενοι ἦσαν περισσότεροι τῶν ἀποθανόντων καθ' ἓνα
 μόνον ἄνθρωπον.

Ἄν δὲ ἐπὶ τῆς γῆς ζῶσι σήμερον 1,000,000,000,
 οἱ κάτοικοί τῆς εἰκοσὶ καὶ ὀκτάκις μόνον ἐδιπλα-
 σίσθησαν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ κατακλυσμοῦ τοῦ Νῶε
 καὶ τοῦτο συνέβη κατὰ πᾶσαν περίοδον 150 ἐτῶν.
 Ἐντεῦθεν δὲ συμπεραίνομεν ὅτι ἐπὶ τῶν παρελθόντων
 42 αἰώνων εἶ· ἐκ τῶν γεννωμένων ἐπερίσσειεν ὡς
 πρὸς τοὺς ἀποβιάσαντας ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ 220 ἀν-
 θρώπων.

Ἄλλ' εἰς τὴν Εὐρώπῃν ἡ αὐξήσις τοῦ πληθυσμοῦ
 ἀποδεικνύεται σήμερον τετραπλασία τοῦ ἀνωτέρου ὄρου.
 Μερικώτερον δὲ φαίνεται ὅτι εἰς τὴν Πρωσσίαν ὁ
 λαὸς διπλασιάζεται ἐντὸς 39 ἐτῶν· τοῦτο παριστάνει
 τὸν ὑπέρτατον βαθμὸν τῆς αὐξήσεως.

- Εἰς τὴν Αὐστριακὴν αὐτοκρατορίαν ἐντὸς 44.
- Εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ῥωσσίαν ἐντὸς 48.
- Εἰς τὴν Πολλωνίαν καὶ Δανίαν ἐντὸς 50.
- Εἰς τὰς Βρεττανικὰς νήσους ἐντὸς 52.
- Εἰς τὴν Νορβηγίαν, Σουηδίαν καὶ Πορτογαλίαν ἐν-
 τὸς 56.
- Εἰς τὴν Ἰσπανίαν ἐντὸς 62.
- Εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐντὸς 68.
- Εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ Τουρκίαν ἐντὸς 70 (1)
- Εἰς τὴν Ὁλλανδίαν ἐντὸς 84.
- Εἰς τὴν Γερμανίαν ἐντὸς 120.
- Εἰς τὴν Γαλλίαν ἐντὸς 125.

(1) Ἐντὸς τῶν 20 ἐτῶν τῆς Ἑλληνικῆς Βασι-
 λείας πόσον ἄρα γε προώδευσεν ἡ ἀνθρωποπληθὺς
 τῆς Ἑλλάδος; Ἄς ἀπαρτίσῃ τὸ γράσειον τῆς δη-
 μοσίου οἰκονομίας.

Moreau de Jonnés. Ἐπισημῶν ἀναγνωσθῆναι
 ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν τῆς Γαλλίας.